

stemmelser. Bestemmelsen har kun relevans for offentligretlige virksomheder, som netop ikke omfattes af loven. Således driver f. eks. Statsanstalten og krigsforsikringsinstitutterne, der omfattes af § 2, stk. 1, nr. 4, ikke forsikringsvirksomhed »efter denne lov«.

Til § 6 (§ 4, stk. 1 og 2)

Bestemmelserne svarer til gældende ret.

Bestemmelsen i stk. 1, hvorefter et forsikrings-selskab ikke må drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed og forsikringsagentur og dermed direkte forbundne forretninger, indebærer som hidtil, at et forsikringsselskab ikke gennem datterselskaber eller på anden måde gennem aktiebesiddelse i andre selskaber må drive anden virksomhed end den, der er nævnt i stk. 1.

Det bemærkes i denne forbindelse, at forsikringsselskaberne foruden denne lov, der håndhæves af forsikringstilsynet, er undergivet den almindelige forbrugerbeskyttelseslovgivning.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter et forsikringsselskab skal drive sin virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god forsikringspraksis, svarer til § 1, stk. 6, i lov om banker og sparekasser. Bestemmelsen står i forbindelse med forslagens § 85 om indførelse af offentlige repræsentanter i forsikringsselskabers bestyrelser, idet bestemmelsen – udover den betydning den vil have for forsikringstilsynet – vil være af værdi for de offentlige repræsentanters virke i bestyrelserne.

Undlader et forsikringsselskab at efterkomme et af forsikringstilsynet givet pålæg, kan selskabet straffes med bøde, jfr. forslagens § 258, stk. 4. Det forudsættes, at domstolene, i lighed med hvad der er tilfældet efter lov om markedsføring, under retsagen vil foretage en indgående prøvelse af, om selskabets handlemåde er i strid med redelig forretningsskik og god forsikringspraksis.

Til § 8 (§ 2, stk. 6, og § 5, stk. 3 og 4)

I denne bestemmelse indeholdes særlige regler om livsforsikringsvirksomhed.

Bestemmelserne svarer i princippet til den gældende lov. Dog er bestemmelsen i den gældende lovs § 5, stk. 4, 1. pkt., hvorefter livsforsikringsvirksomhed kan forenes med anden forsikringsvirksomhed i samme selskab, når sådan virksomhed har været drevet før 1. oktober 1959, ikke medtaget, da der ikke længere findes selskaber, der

driver såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed inden for samme selskab. Som en konsekvens heraf bortfalder endvidere gældende lovs § 5, stk. 5.

Bestemmelsen i stk. 3, sidste pkt., er ny og skyldes EF's 1. livsforsikringsdirektiv nr. 79/267 af 5. marts 1979, art. 13 og 14 om særskilt forvaltning af midler hidrørende fra livs- og skadesforsikringsvirksomhed.

Til § 9 (§ 7 og § 8, stk. 3)

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Reglen i stk. 1, 2. pkt., hvorefter et selskab har ret til uden tidsbegrænsning at få koncession, når det opfylder lovens krav og er anmeldt til forsikringsregisteret, indebærer i overensstemmelse med EF's 1. skadesforsikringsdirektiv af 1973, at en koncession ikke kan nægtes med den begrundelse, at der ikke er behov for selskabet. Bestemmelsen herom fandtes tidligere dels i § 7, stk. 1, og i § 8, stk. 3.

I øvrigt må kravet om forsikringstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed forstås med forbehold af de særlige anerkendelsesregler, der i henhold til anden lovgivning skal opfyldes af selskaber, der ønsker at tegne lovpligtige forsikringer.

Bestemmelsen i gældende lovs § 7, stk. 1, sidste pkt., om formen for anmeldelser til forsikringsregisteret er overført til forslagens § 244.

Til § 10 (§§ 8 og 21)

Stk. 1 svarer til gældende lovs § 8, stk. 1, dog at ordene »der påser, at vedtægterne er i overensstemmelse med gældende love og forskrifter« er udgået, idet de må anses for overflødige.

Efter den gældende lovs § 8, stk. 2, er forsikringsrådets godkendelse af et livsforsikrings-selskabs almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m. v. en betingelse for, at selskabet kan optages i forsikringsregisteret. Da tilsynsmyndighedens godkendelse imidlertid snarere må være en betingelse for koncession end for den selskabsretlige registrering, foreslås dette kriterium i stedet indført i stk. 2.

Stk. 3 adskiller sig fra den gældende lovs § 21, stk. 2, derved, at kravet om godkendelse af forsikringsbetingelserne for bygningsbrandforsikring fremover bliver et ufravigeligt krav, der følger direkte af loven.

Stk. 4 svarer til gældende lovs § 8, stk. 3, dog således at ordene »og kan ikke nægtes af den grund, at der ikke kan antages at være behov for selskabet« er overført til forslagens § 9, stk. 1, 2. pkt.